

Stattebilletter, som danske Selskaber i Preussen have maattet staa i kvitteret Stand, saa i den Henseende kunde det vist være rimeligt, at vi ogsaa fulgte Tyskernes Eksempel. Det andet Punkt er dette, at man saavel i den tyske som i den engelske Lovgivning fritager Livsfor sikringspræmier for at svare Indkomstskat. Det er ganske sikkert som en Følge af ret vidtgaaende Overvejelser, at man i begge disse Lande, og saa vidt jeg ved, endnu i et Par andre Lande, fritager Beløbet af visse Livsfor sikringspræmier for Stattepligt, og jeg tror, at der ligger en vigtig Statsopgave om jeg saa maa sige, i at fremme Livsfor sikringen her i Landet saaledes, at denne den mest fortræffelige Maade, hvorpaa man kan opspare Penge, benyttes i videst muligt Omfang ved Fritagelse for Stattepligt for Beløbene i alt Fald inden for visse Grænser; i Preussen er det 600 Mart, i England er det indtil $\frac{1}{6}$ af det samlede Beløb af Skatteindtægten, der kan fradrages for betalt Livsfor sikringspræmie. Jeg tror, det fortjener Overvejelse, om vi ikke skulle gaa den samme Vej og give den Opmuntring til Befolkningen til at tegne Livsfor sikringer, som ligger i, at de Beløb, som anvendes paa denne Maade, ere fritagne for at betale Indkomstskat.

Hvad det andet Forslag angaar, gaar det jo ud paa til Gengæld for den ny Indtægts- og Formueskat at overføre 5,900,000 Kr. af Statens Realskatter til Kommunerne, og jeg maa jo indrømme det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgkreds (Scharling), at disse Grundskatter naturligvis ere sikrere, end en Formue- og Indkomstskat til Staten kan siges at være. Men det forekommer mig dog, at Stats-Indtægtsstat kan være tilstrækkelig sikker til, at man, hvis man ellers finder en saadan Foranstaltning hensigtsmæssig, som her er foreslaaet, nok kunde gaa ind paa Ombytningen. Imidlertid have jo alle bemærket, at de gamle Skatter ikke skulle ophæves, vi saa kun en ny Skat foruden de tidligere; Vettelsen maa altsaa søges andetsteds, og den maatte søges i de fremtidige Vættelser i Kommuneskatterne, som man forventer ville opstaa ved en saadan Overførelse til Kommunerne af 5,900,000 Kr. For Kjøbenhavns Vedkommende har den højtærede Indenrigsminister jo været saa omhyggelig, at han har sørget for, at Kjøbenhavns Skatteborgere i alt Fald foreløbig virkelig saa en Nedsættelse i deres Statteprocent nemlig fra 3 til 2 pCt., og der har ganske sikkert ogsaa været en meget redelig Vilje hos den højtærede Minister til ogsaa at gøre noget i samme Retning for Stattebyerne i andre Kommuner i Landet. I den Hense-

ende har han jo selv henpeget paa § 3, andet Stykke, i Forslag til Lov om „Overgang af en Del af de direkte Statskatter til Kommunerne“; men jeg vil dog sige, at jeg for mit Vedkommende føler mig ikke sikker paa, at den foreslaaede Løsning af den Opgave, som den højtærede Minister saaledes har stillet sig, for den enkelte Person i Kommunen, for Individierne, vil medføre nogen som helst Sikkerhed for Opnaelse af den dem tiltænkte Ret. Jeg maa oprigtig talt sige, at det har undret mig, at den høje Regering, da den fremsatte disse Lovforslag, som jo aabenbart falde saa godt i Traad med Flertallets Ønsker her i Salen, ikke har benyttet Lejligheden til dog endelig ogsaa at saa et saa mangeaarigt og virkelig meget betydende Ønske opfyldt, nemlig at der i de enkelte Kommuner skal foreligge virkelige Stattevedtægter, i Henhold til hvilke man ligner efter Formue og Lejlighed, hvad der ubestrideligt for Tiden slet ikke findes i et stort Antal Kommuner. Vi vide godt, at hver Gang der er Tale om den Sag, hører vi, at der i Ringløbing Amt er saa fortræffelige Stattevedtægter, om hvilke man dog samtidig paastaar, at de i andre Kommuner slet ikke kunne bruges. Men der er mange andre Kommuner, hvor man slet ikke ved, hvem man skal ty til, naar man vil klage, og naar man endelig klager, ved man ikke en Gang, paa hvilket Grundlag man skal bygge sin Klage, ganske bortset fra, hvilken Upartisthed man vil tillægge det Sted, hvor man efter Loven skal klage. Jeg mener, det vilde være en rimelig Fordring, at vi, naar vi vedtage Love af en saa vidtrækkende Betydning for den personlige Kommuneskat, da sørge for, at det ikke kan finde Sted, at en Mand — jeg vil særlig sige en Mand, som er Grundsejer, men ikke har meget Hartkorn — foruden sin Statsindkomst- og Formueskat for Fremtiden kommer til at betale nøjagtig det samme Beløb, som han hidtil har betalt i Formue- og Lejlighedsstat. Jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden er truffet nogen Foranstaltning i den Henseende i denne Lov. Fra det samlede Beløb, som skal udgives i Kommunen, skal Kommunen ganske vist trække det Beløb, som de overførte Skatter andrage, og det Beløb, som saa bliver tilbage, skal lignedes efter Formue og Lejlighed og efter Hartkorn, som det er slet tidligere, men dette forhindrer aldeles ikke, at den enkelte Skattebyder kan komme til at betale lige saa meget som før, og hvis den højtærede Indenrigsminister indrømmer Rigtigheden af denne Mulighed, tror jeg ikke, at han vil være utilbøjelig til at laane sin værdifulde Medhjælp til, at vi ved denne